

VÕÖRAL MAAL KOOLIS. Ilma pastata ei möödunud Itaaliasse vahetusõpilaseks läinud Eesti noortel ühtki päeva, vahel sai seda ka kaks korda päevas. Aga omapärast oli märksa rohkem.

Elavad inimesed ja veider toit jätsid noortele ereda mulje

ELINA RANDOJA
ajakirjanik

ÕPILASVAHETUS

Sel ajal, kui meie külmetasime tüüpilises Eesti sügises, veetsid viis Tartu Raatuse gümnaasiumi noort aega soojas ja päikselises Itaalias. Kolm kuud vahetusõpilasena tähendasid aga muudki kui päikesevõtmist.

Rimon Reinmets (16), Melani Meikar (15), Ronja Juurma (14), Mari-Liis Kangro (15) ja Karl Kivi (16) käisid septembris oma kodukoolis vaid kolm nädalat. Nautisid kooliaasta alguse laiska rütmi, tegid ette kehalise kasvatus arvestusi ja põrutasid septembri lõpus kolmeks kuuks Itaaliasse Torinosse.

Nende asemel sõitsid siia Tartusse neli Itaalia noorukit, kes samuti kolm kuud käisid võõras koolis.

Keeled ja reaalsused

Itaallased said siin kõik üheskoos ja samas klassis olla, tartlastel oli aga palju keerulisem. Esimesel koolipäeval selgus, et noored hakkavad käima kahes eri koolis, üks neist keelte, teine reaalinete suunaga.

«Algul oli küll ikka šokk,» rääkis Mari-Liis oma esimesest reaktsioonist. Tuli välja, et kohalik koordinaator oli otsustanud, et parim viis võõramaalastele itaalia keele selgeks õpetamiseks on nad lahku lüüa ja niioelda pea ees võõrasse kultuuriruumi sisse lükata.

Ja kui ehmatas üle läks, siis tuli muidugi välja, et tal oli õigus.

Üksindust ei pidanud eestlased kaasmaalasteta kartma. Kuigi neil olid peaaegu kõigis tundides erinevad klassikaaslased, tulid kõik kohe nendega ise tutvuma ja rääkima.

Rimon rääkis, et paari nädalaga teadis kogu kool, et eestlased on majas, ning nii koolis kui vahel ka tänaval tulid teda tervitama inimesed, kelle puhul ta oli täiesti kindel, et pole neid kunagi varem kohanud.

Õnneks ühel hetkel see põnevus pisut vaibus.

Varsti sai selgeks ka see, et eestlaslikult omaette istumine ja vaikimine mõjub kohalikele peletavalt: kahtlustati, et vahetusõpilastel on halb tuju ning hoiti eemale. See jällegi ärgitas eestlasi rohkem teistega suhtlema ja naeratama.

Mari-Liis ja Karl käisid mõlemad keeltele orienteeritud koolis ning nende õppekava nägi ette 22 keeletundi nädalas. Muu hulgas pidi õppima näiteks hispaania ja ladina keelt.

Ülejäänud kolm olid aga reaalkallakuga koolis ja said keemiat, füüsikat, matemaatika-

Üllatav oli aga see, et Itaalia õpilased pidid vahel ka laupäeval koolis käima või siis jäi kodus nii palju teha, et pool nädalavahetust möödus õpikute taga.

Mari-Liis Kangro (vasakult), Karl Kivi, Melani Meikar, Rimon Reinmets ja Ronja Juurma on nüüd kõik juba armu Eestis tagasi, kuid natuke lõunamalt särtsu jäi Itaaliast külge.
FOTO: KRISTIAN TEEDEMA

Õpilas- ja noortevahetuse korraldajaid

- **YFU Eesti Rahvusvaheline Õpilasvahetus**
Pakub aastaseid, suvisel ja semestripikkusi programme, www.yfu.ee
- **Eesti Rotary Noorsoovahetus**
Vahetusi korraldavad Rotary klubid üle maailma, osaleda saavad igas vanuses õppijad, www.ronooova.ee
- **Tokkroos Study**
Pakub keelelaagreid lastele alates 13. eluaastast, www.tokkroos.ee
- **EstYES**
Vahendab noori vabatahtlikke, korraldab laagreid ja üritusi, www.estyes.ee
- **Evenor**
Välismaise hariduse vahendamisele spetsialiseerunud agentuur, www.evenor.ee

kat söögi alla ja söögi peale. Rimon oli sellega väga rahul, kuid Ronja näiteks ei ole keemiat ja füüsikat veel koolis õppimagi hakanud.

Kuigi sealse koolis oli palju veidrat – Karl ja Mari-Liis koolis näiteks raputati märgade ilmadega koridoripörandatele saepuru, mis välisjalajätkudega sisse toodud niiskust imaks ning mis õpilastega koojuga kaasa jõudis –, oli ka ühteist sellist, millest noorte arvates võiks õppust võtta.

Näiteks oli seal palju vähem vahetunde. Mitu tundi oli järjest, vahetunnid lühemad ning see tähendas, et õpilased said juba kella ühe ajal koju.

Üllatav oli aga see, et Itaalia õpilased pidid vahel ka laupäeval koolis käima või siis jäi kodus nii palju teha, et pool nädalavahetust möödus õpikute taga.

Seda nägid noored väga lähedalt, sest kuigi nad ise sealse koolis õppima ei pidanud, elasid nad peredes ning nägid «õdede-vendade» kodutoid pealt.

Päris õppimata nad ka ei saanud, Eestist saatsid õpetajad õppematerjali järele ja aegajalt oli vaja teha arvestusi. Ronja sai näiteks inglise keele hinde oma reisist ingliskeelset blogi pidades.

Päris õige pasta

Siin käinud itaallased igatseid hardalt koduse pasta järele, eestlastel oli võõral maal samamoodi kartuliga.

Karl rääkis, et tema peres keedeti kõigi inimeste peale kokku vaid neli-viis kartulit ja seda söödi – üllatus-üllatus – pasta kõrvale.

Ilma pastata ei möödunud noortel ühtki päeva, vahel sai seda ka kaks korda päevas. Teatavasti ei osata seda rooga Eestis õigesti valmistada, kuid eestlastele ei jätnud itaallaste õige valmistusviis küll mingsugust muljet. Makaronid olid lihtsalt liiga kõvad.

Itaaliast on jäänud noortele peale kogemuse ka päris hea itaalia keele oskus. Nad ütlesid küll, et harjutamata hakkab see vähehaaval kaduma ja rääkida nad väga hästi ei oska, kuid põhiteadmised on olemas ja arusaamine hea. Nüüd tuleks vaid vestluspartnerid leida.